

สรุปผลการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
วันจันทร์ที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๗

โดย สำนักการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

วันจันทร์ที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๗ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมวุฒิสภา อาคารรัฐสภา
ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานวุฒิสภา เป็นประธานของที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง และ
นายศุภชัย สมเจริญ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้เปิดประชุม และดำเนินการประชุม
ตามระเบียบวาระการประชุม สรุปผลการประชุมได้ดังนี้

(๑) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม จำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๑.๑ รับทราบพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ

๑.๒ ด้วยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ก.ร.)
จะครบวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา
พ.ศ. ๒๕๕๔ ในวันศุกร์ที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๗ จำนวน ๒ คน ได้แก่ นางนรรัตน์ พิมเสน และพลอากาศเอก
วีรวีท คงศักดิ์ จึงทำให้ตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาว่างลง จำนวน ๒ ตำแหน่ง

อาศัยอำนาจตามข้อ ๑ และข้อ ๓ ของประกาศรัฐสภา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเลือก
ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๓๕ ประธานวุฒิสภา
จึงกำหนดให้วุฒิสภามีการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาแทนตำแหน่งที่ว่าง ในวันจันทร์ที่ ๔
มีนาคม ๒๕๖๗ ทั้งนี้ สมาชิกวุฒิสภาท่านใดมีความประสงค์จะเสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติ
และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔
เพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาแทนตำแหน่งที่ว่าง สามารถยื่นแบบ
เสนอรายชื่อและแบบประวัติโดยย่อพร้อมความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อต่อเลขาธิการวุฒิสภา
ได้ไม่เกิน ๒ รายชื่อ ณ จุดรับส่งหนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ตั้งแต่วันจันทร์ที่
๑๕ ถึงวันศุกร์ที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๗ ในวันและเวลาราชการ โดยสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้มีหนังสือ
แจ้งเรื่องดังกล่าวพร้อมรายละเอียดที่เกี่ยวข้องไปยังสมาชิกทุกท่านด้วยแล้ว

ที่ประชุมรับทราบ

(๒) รับรองรายงานการประชุม

(ไม่มี)

(๓) กระทู้ถาม

๓.๑ กระทู้ถามเป็นหนังสือ

จำนวน ๔ กระทู้

๓.๑.๑ กระทู้ถาม เรื่อง นโยบายการส่งเสริมการมีบุตร (นายอำพล จินดาวัฒนะ เป็นผู้ตั้งถาม ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงสาธารณสุข)

ผลการพิจารณา

ขณะนี้ประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมสูงอายุโดยสมบูรณ์ โดยมีสัดส่วนประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๒๐ และจะเข้าสู่สังคมสูงวัยในระดับสุดยอดในอีกไม่ถึง ๑๐ ปีข้างหน้า ซึ่งจากสถิติการเกิดของเด็กที่มีจำนวนปีละล้าน สู่ “เด็กเกิดที่มีจำนวนลดลง” อีกทั้งจากสถิติในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๕ เด็กที่เกิดมีจำนวนน้อยกว่าผู้เสียชีวิต ทั้งนี้ จากแผนพัฒนาประชากรเพื่อการพัฒนาประเทศไทยระยะยาว (พ.ศ. ๒๕๖๕ – พ.ศ. ๒๕๘๐) ที่กำหนดไว้ว่า จะส่งเสริมให้มีการเกิดอย่างมีคุณภาพและสร้างครอบครัวอย่างมีคุณภาพ รวมทั้งส่งเสริมระบบที่เอื้อต่อการมีและเลี้ยงดูบุตร โดยถือเป็นหลักการสำคัญที่กำหนดไว้ในแผนนี้ ประกอบกับรัฐบาลของนายเศรษฐา ทวีสิน ที่ได้แถลงนโยบายการบริหารประเทศต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖ ได้กล่าวถึงสภาพปัญหาของประเทศไทยที่จะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและเด็กเกิดน้อยไว้ด้วย นอกจากนี้ นโยบายกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้มีนโยบายสำคัญเร่งด่วน จำนวน ๑๒ ประเด็น ซึ่งหนึ่งในนโยบายเหล่านั้นมีนโยบายส่งเสริมการมีบุตรอยู่ด้วยขอเรียนถามว่าสาระสำคัญของนโยบายส่งเสริมการมีบุตรเป็นอย่างไร และมีกลไกหรือมาตรการทางเลือกเชิงนโยบายต่าง ๆ ประกอบด้วยหรือไม่ อย่างไร อีกทั้งเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่คาดว่าจะได้รับคืออะไร รวมทั้งแผนการดำเนินการเป็นอย่างไร ตลอดจนคาดว่าจะมีปัญหาอุปสรรคและการแก้ไขอย่างไร

นายชลน่าน ศรีแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ผู้ซึ่งถูกตั้งกระทู้ถามตอบชี้แจงว่า นโยบายการส่งเสริมการมีบุตรเป็นเรื่องที่สืบเนื่องมาจากการแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา กระทรวงสาธารณสุขจึงได้นำนโยบายของรัฐบาลมากำหนดไว้เป็นนโยบายของกระทรวงสาธารณสุขโดยมีเรื่องของสังคมผู้สูงอายุ โครงสร้างประชากร และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยปัจจุบันมีอัตราการเกิดน้อยและไม่มีคุณภาพ รวมทั้งอัตราการเกิดมีน้อยกว่าอัตราการเสียชีวิต กล่าวคือเด็กไทยเกิดใหม่ลดลงจากเกิน ๑ ล้านคน/ปี เหลือไม่ถึง ๕ แสนคน/ปี ซึ่งถือเป็นสภาพปัญหาของสังคมไทยที่ทำให้ต้องมีนโยบายในเรื่องนี้ ดังนั้น สาระสำคัญที่จะทำให้เห็นนโยบายที่กำหนดขึ้นบรรลุวัตถุประสงค์คือ ทำอย่างไรให้โครงสร้างประชากรมีความสมบูรณ์และมีสัดส่วนของเด็ก ซึ่งได้มีการคาดการณ์ว่าในอีก ๖๐ ปีข้างหน้า หากอัตราการเกิดยังเป็นเช่นในปัจจุบัน ประชากรไทยจะลดลงครึ่งหนึ่งเหลือเพียง ๓๓ ล้านคน โดยมีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มเป็น ๑๘ ล้านคน และมีจำนวนเด็กเกิดใหม่เพียง ๑ ล้านคน จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ต้องกำหนดให้มีนโยบายส่งเสริมการมีบุตรโดยมีสาระสำคัญคือมุ่งเน้นให้มีการปรับ

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

โครงสร้างประชากรโดยเพิ่มอัตราการเกิดที่มีคุณภาพ สิ่งที่จะทำให้สามารถเพิ่มอัตราการเกิดที่มีคุณภาพ และดูแลประชากรได้อย่างมีคุณภาพ คือ ๑. การปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการมีบุตร ๒. การเสริมสร้างความรู้และปรับเปลี่ยนทัศนคติ และ ๓. สนับสนุนให้ผู้ตัดสินใจมีบุตรได้รับการดูแลอย่างครบวงจร และมีคุณภาพ อย่างไรก็ตาม ได้มีการนำข้อมูลการวิจัยทั้งในระดับนานาชาติและระดับประเทศมาประกอบกัน เพื่อสร้างทางเลือกเชิงนโยบาย โดยเลือกนโยบายที่จะแก้ปัญหาของประเทศได้และนำไปสู่การเป็นวาระแห่งชาติที่จะผลักดันให้มีการดำเนินการที่มีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ส่วนเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่คาดว่าจะได้รับ โดยมีเป้าหมายเชิงสังคมและเชิงสถิติ คือ อัตราการเจริญพันธุ์ (TFR) ของประชากรในปัจจุบันอยู่ที่ ๑.๐๘ โดยตัวเลขที่เหมาะสมอยู่ที่ ๒.๑ ต่อแสนประชากร จึงได้นำอัตราการเจริญพันธุ์ดังกล่าวมากำหนดเป็นแนวทางในการดำเนินการ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๗๐ ได้ตั้งเป้าหมายว่าจะรักษาอัตราการเจริญพันธุ์ไว้ได้ไม่น้อยกว่า ๑.๐ และในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๘๕ หากสามารถขับเคลื่อนและเพิ่มอัตราการเจริญพันธุ์โดยรวมในระดับตัวเลขที่ ๑.๕ ได้ จะช่วยรักษาจำนวนประชากรไม่ให้มีจำนวนน้อยกว่า ๓๓ ล้านคนได้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ที่คาดว่าจะได้รับ คือ การกำหนดสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ที่ประชาชนจะได้รับคือสวัสดิการในการดูแลบุตรและคลอดบุตร และสิ่งที่คาดว่าจะสังคมจะได้รับคือการมีทัศนคติที่ดีในการดำรงเผ่าพันธุ์ สร้างการมีส่วนร่วม และมีความรู้ความเข้าใจต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ขณะนี้ ได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาแผนปฏิบัติการส่งเสริมการมีบุตรอย่างมีคุณภาพ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๗๐) เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๖ โดยมีเป้าหมายในการส่งเสริมการมีบุตรอย่างมีคุณภาพ และได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีได้ประกาศให้เป็นวาระแห่งชาติแล้ว จะได้ดำเนินการขับเคลื่อนให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมการมีบุตรให้มีคุณภาพต่อไป ทั้งนี้ คาดว่าจะมีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องของความท้าทายเนื่องจากค่านิยมในการมีคู่และมีบุตรได้เปลี่ยนแปลงไป การปรับเปลี่ยนทัศนคติและค่านิยมด้านการสร้างครอบครัวของคนรุ่นใหม่ และการขับเคลื่อนมาตรการให้เป็นวาระแห่งชาติเนื่องจากต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

ทั้งนี้ ผู้ตั้งกระทู้ถามได้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ขอให้กระทรวงสาธารณสุขสร้างกลไกในการประสานพลังทางสังคมกับภาคเอกชน รวมทั้งหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน ตลอดจนภาคประชาสังคม เพื่อช่วยในการขับเคลื่อนแผนร่วมกัน ตลอดจนในการสร้างกระบวนการและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในระยะยาว และขอเสนอแนะให้คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติเข้ามาเป็นกลไกในการช่วยประสานพลังในเรื่องนี้ด้วย

นายชลน่าน ศรีแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ผู้ถูกตั้งกระทู้ถามตอบชี้แจงเพิ่มเติมว่า กระทรวงสาธารณสุขได้ตระหนักดีว่าต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เนื่องจากกระทรวงสาธารณสุขไม่สามารถดำเนินการเพียงหน่วยงานเดียวได้ จึงได้กำหนดให้การขับเคลื่อนแผนเป็นวาระแห่งชาติ สำหรับแนวทางความร่วมมือในการประสานพลังนั้น กระทรวงสาธารณสุขได้ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๒๑ และ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๖ สำนักงานสุขภาพแห่งชาติได้จัดเวทีสมัชชาสุขภาพแห่งชาติโดยมีการระดมความคิดเห็นผ่านสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

ในเรื่องของโครงสร้างประชากร สังคมผู้สูงอายุ และอัตราการเกิด ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นในการประสานพลังในเรื่องนี้แล้ว ในส่วนของการปฏิบัติที่จะสร้างความมั่นใจให้กับผู้ที่ต้องการมีบุตรนั้น ได้จัดให้มีคลินิกส่งเสริมการมีบุตรอยู่ที่โรงพยาบาลในทุกกระดับ ทั้งนี้ หากวุฒิสภาได้ให้ความสนใจในเรื่องนี้และได้นำไปเป็นกรณีศึกษาในคณะกรรมการการเพื่อจะได้มีข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

๓.๑.๒ กระตุ้ถาม เรื่อง แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารจัดการด้านทันตสาธารณสุขไทยอย่างเป็นรูปธรรม (นายพิทักษ์ ไชยเจริญ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข)

ผลการพิจารณา

ตามที่คณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา ได้เสนอรายงานผลการพิจารณาศึกษาเรื่อง การพิจารณาศึกษา ขับเคลื่อน เร่งรัดการปฏิบัติระบบทันตสาธารณสุขไทยและการเข้าถึงบริการด้านทันตกรรมต่อที่ประชุมวุฒิสภา ซึ่งที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณารายงานดังกล่าว และส่งรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการสาธารณสุขไปยังคณะรัฐมนตรี ต่อมากระทรวงสาธารณสุขได้มีแนวทางและขับเคลื่อนการดำเนินงานบางส่วนเพื่อแก้ไขปัญหาด้านทันตสาธารณสุขไทย อย่างไรก็ตาม ระบบบริหารจัดการด้านทันตสาธารณสุขไทยในระดับประเทศยังคงมีปัญหาอยู่หลายประการเนื่องจากที่ผ่านมาการพัฒนาด้านทันตสาธารณสุขไทยดำเนินการอย่างจำกัด มีการพัฒนาระบบงานน้อยมากทำให้ระบบงานที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่สามารถสร้างศักยภาพ กำหนดนโยบาย และการวางแผนในการแก้ปัญหาหรือจัดการสภาพปัญหาสุขภาพช่องปากและฟันของประชาชนในทุกกลุ่มวัยได้ สมควรที่กระทรวงสาธารณสุขจะมีการจัดตั้งส่วนราชการระดับกรมขึ้น เพื่อดูแลระบบงานด้านสุขภาพช่องปากและฟันและงานด้านทันตสาธารณสุขไทย จึงขอเรียนถามว่า กระทรวงสาธารณสุขมีแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการด้านทันตสาธารณสุขไทยอย่างเป็นรูปธรรมหรือไม่ อย่างไร

นายชลน่าน ศรีแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ผู้ซึ่งถูกตั้งกระตุ้ถามตอบชี้แจงว่า โครงสร้างการบริหารจัดการการดำเนินงานเรื่องงานทันตกรรมของกระทรวงสาธารณสุขในขณะนี้ ประกอบด้วย ๑) กองบริหารการสาธารณสุข (กบรส.) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่ในการกำกับดูแลด้านทันตกรรม กำลังคน และการจัดบริการ ๒) สำนักทันตกรรม กรมอนามัย มีหน้าที่ในการกำกับดูแลด้านการบริการ การให้ความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักรู้เรื่องสุขภาพช่องปากหรือทันตกรรม และ ๓) สถาบันทันตกรรม กรมการแพทย์ มีหน้าที่ในการกำกับดูแลด้านความเป็นเลิศทางด้านทันตกรรม โดยขณะนี้มีปัญหาเกี่ยวกับการดูแลช่องปาก แบ่งออกเป็น ๒ ด้าน คือ ด้านผู้รับบริการ ประชาชนเข้าถึงการบริการน้อยมากเพียงร้อยละ ๒๖.๘ ด้านผู้ให้บริการ มีทันตแพทย์ที่ปฏิบัติงานอยู่ จำนวน ๑๘,๐๙๔ คน (ทำงานในกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๖,๑๗๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔ ที่เหลือทำงานในภาคเอกชน) มีโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสุขที่เปิดบริการด้านทันตกรรม จำนวน ๙๐๓ แห่ง มีทันตภิบาลที่ปฏิบัติงานอยู่ จำนวน ๔,๒๒๐ คน และประเด็นที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การบริการด้านทันตกรรมนั้น

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

จะต้องประกอบด้วยทันตแพทย์ ห้องทำฟัน และผู้ช่วยทันตแพทย์จะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ แต่ขณะนี้ในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ร้อยละ ๔๕ เท่านั้นที่มีสัดส่วนทันตแพทย์ ๑ คน ห้องทำฟัน ๑ ห้อง และผู้ช่วยทันตแพทย์ ๑ คน กระทรวงสาธารณสุขจึงได้ออกแนวทางในการเข้าถึง การบริการด้านทันตกรรม โดยเปิดรับสมัครโรงพยาบาลที่มีความพร้อมที่จะเป็นโรงพยาบาลทันตกรรม ซึ่งขณะนี้มีโรงพยาบาลที่สมัคร จำนวน ๗๙ แห่ง มีการเพิ่มช่องทางการเข้าถึงการบริการในระดับปฐมภูมิ และการพัฒนาข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ และแม้โรงพยาบาลระดับปฐมภูมิจะถูกถ่ายโอนไปยังองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น แต่ก็ยังสามารถติดตามและกำกับดูแลได้ ทั้งนี้ ตามที่พระราชบัญญัติระบบสุขภาพปฐมภูมิ พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดไว้ นอกจากนี้ ยังได้มีการจัดโครงสร้างการบริหารจัดการที่เรียกว่า คณะกรรมการพัฒนาระบบ บริการสุขภาพช่องปาก (Oral Health Service Plan) ซึ่งมีภารกิจในการยกระดับการบริการระดับปฐมภูมิ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระบบสุขภาพปฐมภูมิ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริการ ด้านทันตกรรม เพื่อลดช่องว่างหรือลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการของประชาชน และสิ่งสำคัญ อีกประการหนึ่งคือ การสร้างความตระหนักรู้และการให้ความสำคัญของสุขภาพช่องปากควบคู่ไปกับการพัฒนา ระบบบริหารจัดการในเชิงโครงสร้าง นอกจากนี้ ยังมีการตั้งเป้าหมายที่จะจัดตั้งหน่วยงานระดับกรมขึ้น ในกระทรวงสาธารณสุข โดยมีคณะกรรมการบริหารงานบุคคลเป็นการเฉพาะและมีกฎหมายรองรับ ซึ่งขณะนี้ อยู่ในขั้นตอนดำเนินการ อันจะทำให้ระบบบริการด้านทันตกรรมมีคุณภาพ มีมาตรฐาน เป็นธรรม และสอดคล้อง กับนโยบายบัตรประชาชนใบเดียวสามารถเข้ารับบริการในโรงพยาบาลได้ทุกที่ไม่ว่าจะเป็นโรงพยาบาล ของภาครัฐหรือภาคเอกชน

ผู้ตั้งกระทู้ถามได้มีประเด็นเพิ่มเติมว่า รัฐมนตรีควรดำเนินการมอบหมายให้ มีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนเพื่อดำเนินการตามที่ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมให้เป็นรูปธรรม

นายชลน่าน ศรีแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ผู้ซึ่งถูกตั้งกระทู้ถาม ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ขอรับข้อเสนอแนะและข้อแนะนำเพื่อนำกลับไปวางแผนงานในการดำเนินการ และกำหนดผู้รับผิดชอบให้ชัดเจน ทั้งนี้ กระทรวงสาธารณสุขได้ให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าว ตัวอย่างเช่น การดำเนินการให้มีโรงพยาบาลอาสาสมัครเพื่อจัดตั้งเป็นโรงพยาบาลทันตกรรม และการเปิดโอกาสให้ สภาวิชาชีพได้เข้ามาประชุมหารือเพื่อหาแนวทางในการดำเนินการร่วมกันเพื่อตอบโจทย์การคืนสุขภาพที่ดี ของประชาชนเรื่องช่องปาก

๓.๑.๓ กระทู้ถาม เรื่อง การสร้างรายได้เข้าประเทศจากการท่องเที่ยว (นายชลิต แก้วจันดา เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)

ผลการพิจารณา

ด้วยมีข้อมูลจากกองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและ กีฬา ว่าในช่วงวันที่ ๑๘ - ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๖ มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้าประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

๗๕๖,๘๐๘ คน ทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวสะสมตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม - ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖ รวมทั้งสิ้น ๒๗,๒๕๒,๔๘๘ คน โดยนักท่องเที่ยวจากมาเลเซียเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศไทยมากที่สุด ขอเรียนถามว่า เมื่อมีการยกเว้นวีซ่าให้กับนักท่องเที่ยวต่างชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีแนวทางในการสร้างความปลอดภัยให้กับประชาชนภายในประเทศหรือไม่ อย่างไร และมีแนวทางในการบริหารจัดการสถานที่ท่องเที่ยวให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติอย่างสมดุลหรือไม่ อย่างไร อีกทั้งนโยบายใหม่ในการส่งเสริมการขออนุญาตถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย เพื่อส่งเสริม Soft Power นั้น ต้องเป็น Soft Power ที่เป็นภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทยด้วยหรือไม่ รวมถึงมีแนวทางในการสร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทยเพราะชื่นชอบในวัฒนธรรมและความหลากหลายของอาหารไทยหรือไม่ อย่างไร

นางสาวสุดาวรรณ หวังศุภกิจโกศล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้ซึ่งถูกตั้งกระทู้ถามตอบชี้แจงว่า กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีแนวทางในการรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและประชาชน กล่าวคือ ออกตรวจการปฏิบัติตามกฎหมาย โดยตรวจสอบการปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์ตามสถานที่ท่องเที่ยวทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง เพิ่มประสิทธิภาพและเครือข่ายในการบังคับใช้กฎหมาย โดยกรมการท่องเที่ยวได้แต่งตั้งท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดทั่วประเทศเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกตรวจการปฏิบัติตามกฎหมาย ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจท่องเที่ยว ซึ่งทำให้สามารถเข้าดูกล้อง CCTV ของหน่วยงานภาครัฐอื่นและหน่วยงานเอกชนได้ทั้งหมด เพิ่มความเข้มข้นในการออกตรวจของสายตรวจตำรวจท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ระดมกวาดล้างอาชญากรรมทุกรูปแบบที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รักษาความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกในงานเทศกาลสำคัญ บูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว รวมถึงสร้างความร่วมมือและสร้างภาคเครือข่ายในการให้บริการการท่องเที่ยวอย่างปลอดภัย ส่วนแนวทางในการบริหารจัดการสถานที่ท่องเที่ยวให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติอย่างสมดุล กรมการท่องเที่ยวได้จัดทำมาตรฐานและเกณฑ์คุณภาพการท่องเที่ยวไทยให้ครอบคลุมทุกมิติของห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว เพื่อให้ผู้ประกอบการใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองให้เข้าสู่มาตรฐานดังกล่าว และมุ่งเน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพด้วยการยกระดับการสร้างสรรคสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณค่าและมูลค่าสูงตามเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ ในส่วนของการส่งเสริมการขออนุญาตถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย เพื่อส่งเสริม Soft Power และภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทย กระทรวงได้กำหนดสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมตามมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย ตามประกาศกรมการท่องเที่ยว เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข สำหรับการขอรับสิทธิประโยชน์ตามมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ สำหรับแนวทางในการสร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทยเพราะชื่นชอบในวัฒนธรรมและความหลากหลายของอาหารไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีกิจกรรมทางการตลาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหาร กล่าวคือ การมีมิชลินไกด์ไทยแลนด์ซึ่งจะมีการคัดเลือกร้านอาหารที่มีมาตรฐานมิชลินเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอาหารไทย การจัดกิจกรรม Thailand's Hidden Dishes

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

ที่นำเสนออาหารจานลับของแต่ละภูมิภาค การจัด Food Festival และการสนับสนุนพันธมิตรภาคเอกชน เพื่อส่งเสริมการรับรู้ในด้านอาหารและทำให้เกิดการกระจายการเดินทางไปยังพื้นที่การจัดงานต่าง ๆ รวมถึงการเผยแพร่ข้อมูล (Content) ทางด้านอาหารผ่านสื่อโฆษณาเพื่อหล่อเลี้ยงกระแสการรับรู้เกี่ยวกับอาหารไทย

ผู้ตั้งกระทู้ถามมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะว่า จากข้อมูลมูลค่าเพิ่มและสัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อมูลค่าเพิ่มทั้งหมด ณ ราคาพื้นฐานปี พ.ศ. ๒๕๖๔ การท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Food and beverage serving service) มีมูลค่าสูงที่สุด แต่การบริการทางวัฒนธรรม (Culture services) มีมูลค่าน้อยที่สุด จึงควรส่งเสริมเรื่องวัฒนธรรมไปพร้อมกับอาหารและเครื่องดื่ม นอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวและการค้าขายกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบเทคโนโลยีการสื่อสาร

นางสาวสุดาวรรณ หวังศุภกิจโกศล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้ถูกตั้งกระทู้ถามตอบชี้แจงเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและกระทรวงวัฒนธรรมมีการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดเพื่อผลักดันและส่งเสริมให้การท่องเที่ยวบรรลุเป้าหมาย อีกทั้งมีการอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้านและประเทศใกล้เคียง รวมถึงเน้นการท่องเที่ยวเมืองรองเพื่อเพิ่มเส้นทางใหม่ให้กับนักท่องเที่ยว

๓.๑.๔ กระทู้ถาม เรื่อง ติดตามผลการดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเพื่อกำหนดรายการกิจการอื่นที่เป็นการสนับสนุนหรือเกี่ยวเนื่องกับการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (นายชลิต แก้วจันดา เป็นผู้ตั้งถาม ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์)

ผลการพิจารณา

เนื่องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า) ผู้ซึ่งถูกตั้งกระทู้ถามติดภารกิจ ไม่สามารถมาตอบกระทู้ถามได้ จึงขอเลื่อนการตอบกระทู้ถามดังกล่าวออกไปเป็นวันจันทร์ที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๗ ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๕๐

๓.๒ กระทู้ถามด้วยวาจา

จำนวน ๒ กระทู้

๓.๒.๑ กระทู้ถาม เรื่อง ปัญหาและการแก้ไขนโยบายบัตรประชาชนใบเดียวรักษาทุกที่ (นายเจตน์ ศิรธรานนท์ เป็นผู้ตั้งถาม ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข)

ผลการพิจารณา

ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้ขับเคลื่อนนโยบาย ๓๐ บาท รักษาทุกที่ด้วยบัตรประชาชนใบเดียวซึ่งเป็นนโยบายที่เปลี่ยนระบบไปจากเดิมพอสมควร ซึ่งในระบบเดิมเป็นนโยบายที่ให้ความสำคัญต่อระบบการกลั่นกรองอาการของผู้ป่วยโดยแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาผู้ป่วยล้นโรงพยาบาลขนาดใหญ่และช่วยให้ประหยัดงบประมาณของภาครัฐได้และทำให้แพทย์เฉพาะทางมีเวลาเพียงพอเพื่อไปดูแลผู้ป่วยที่มีอาการหนัก จะเห็นได้ว่านโยบาย ๓๐ บาท รักษาทุกที่ด้วยบัตรประชาชนใบเดียวมีหลักการที่ตรงกันข้ามกับระบบสุขภาพปฐมภูมิที่ให้ความสำคัญกับกลไกการกลั่นกรองผู้ป่วยของแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว ซึ่งนโยบาย ๓๐ บาท รักษาทุกที่ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว ส่งผลให้โรงพยาบาลขนาดใหญ่มีปริมาณผู้ป่วยที่แออัดและอาจสิ้นเปลืองงบประมาณของภาครัฐมากกว่า จึงขอเรียนถามว่า

(๑) นโยบาย ๓๐ บาท ในระบบเดิมจะมีแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว ทำหน้าที่ในการกลั่นกรองอาการของผู้ป่วยในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) ก่อนส่งตัวไปยังโรงพยาบาลขนาดใหญ่ แต่เมื่อได้มีการประกาศใช้นโยบาย ๓๐ บาท รักษาทุกที่ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว อาจทำให้โรงพยาบาลขนาดใหญ่มีจำนวนผู้ป่วยแออัดเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่องบประมาณของภาครัฐหรือไม่ อย่างไร

(๒) ระบบสุขภาพปฐมภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อลดความแออัดของโรงพยาบาลขนาดใหญ่โดยมีความต้องการให้เกิดการกระจายตัวของผู้ป่วยจากโรงพยาบาลขนาดใหญ่ไปยังโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) ซึ่งถ้ามีการใช้นโยบาย ๓๐ บาท รักษาทุกที่ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว จะเป็นการเพิ่มการใช้บริการของผู้ป่วยในโรงพยาบาลขนาดใหญ่มากขึ้นเนื่องจากประชาชนไม่เชื่อมั่นในคุณภาพการให้บริการของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) ในกรณีนี้อาจมีผลกระทบต่ออัตรากำลังคนของบุคลากรด้านสาธารณสุขได้ กระทรวงสาธารณสุขมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับอัตรากำลังคนไม่เพียงพออย่างไร

(๓) นโยบาย ๓๐ บาท รักษาทุกที่ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว ให้ความสำคัญกับแพทย์เฉพาะทางซึ่งมีหลักการที่ตรงกันข้ามกับระบบสุขภาพปฐมภูมิที่ให้ความสำคัญกับกลไกการกลั่นกรองผู้ป่วยของแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัวหรือไม่ อย่างไร

(๔) สำหรับกรณีที่ใช้สิทธิ UCEP คือ สิทธิการรักษาตามนโยบายรัฐเพื่อคุ้มครองผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤต ทำให้ผู้ป่วยสามารถเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลทุกแห่งได้ โดยที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายจนพ้นวิกฤตและสามารถเคลื่อนย้ายได้อย่างปลอดภัย แต่ไม่เกิน ๗๒ ชั่วโมง ซึ่งเห็นว่าถ้าใช้นโยบาย ๓๐ บาท รักษาทุกที่ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว จะทำให้ผู้ป่วยที่ใช้สิทธิ UCEP สามารถรักษาตัวโดยไม่ต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาล แม้ว่าจะเกิน ๗๒ ชั่วโมง ซึ่งอาจส่งผลให้เป็นภาระต่องบประมาณของประเทศในอนาคตหรือไม่ อย่างไร

นายชลน่าน ศรีแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ผู้ซึ่งถูกตั้งกระทู้ถามตอบชี้แจงว่า นโยบาย ๓๐ บาท รักษาทุกที่ด้วยบัตรประชาชนใบเดียวไม่ได้เป็นนโยบายที่ทำลายระบบ

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

การกลั่นกรองอาการของผู้ป่วยโดยแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว มีบางกรณีพบว่าอาการของผู้ป่วยเกินศักยภาพการรักษาของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขต้องมีการแก้ไขในเชิงระบบโดยการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ กล่าวคือ ในลำดับแรกประชาชนต้องมีการยืนยันตัวตนก่อนที่จะเข้าพบแพทย์เพื่อให้มีข้อมูลประวัติด้านสุขภาพในระบบ เมื่อได้มีการยืนยันตัวตนแล้วไม่ว่าจะเข้าไปใช้บริการในสถานพยาบาลแห่งใด อาจจะเป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) หรือโรงพยาบาลขนาดใหญ่ เพียงผู้นำบัตรประชาชนไปใช้เท่านั้น ข้อมูลประวัติการรักษาพยาบาลของผู้ป่วยจะมีการเชื่อมโยงข้อมูลกันทั้งหมด ทำให้ทราบได้ว่าผู้ป่วยคนนั้นได้ไปรักษาพยาบาลที่สถานบริการประเภทใดมาบ้างและได้รับการวินิจฉัยโรคอย่างไร รวมทั้งได้รับการจ่ายยาแบบใด ที่ผ่านมามีอาจจะประสบปัญหาเกี่ยวกับการยืนยันตัวตนของผู้ป่วยอยู่บ้าง สำหรับระบบสุขภาพปฐมภูมิเป็นระบบที่ถูกกำหนดขึ้นโดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง โดยมีแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัวดูแลประชาชนในสัดส่วนที่เหมาะสม ดังนั้น จึงต้องมีการพัฒนาระบบสุขภาพปฐมภูมิควบคู่ไปกับนโยบาย ๓๐ บาท รักษาทุกที่ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว นอกจากนี้ กระทรวงสาธารณสุขจะหาวิธีการป้องกันไม่ให้ผู้ป่วยเดินทางไปรักษาในหลาย ๆ โรงพยาบาลของการเจ็บป่วยในครั้งเดียวกันต่อไป สำหรับนโยบาย ๓๐ บาท รักษาทุกที่ด้วยบัตรประชาชนใบเดียวในช่วงแรกจะมีการขับเคลื่อนนโยบายใน ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดแพร่ จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดนราธิวาส ทั้งนี้ ในการดำเนินการตามนโยบาย ๓๐ บาท รักษาทุกที่ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว ที่ผ่านมามีปัญหาเกี่ยวกับการยืนยันตัวตนของผู้ป่วยอยู่บ้าง

สำหรับประเด็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องอัตรากำลังคนนั้น ที่ผ่านมายังไม่พบปัญหาเกี่ยวกับอัตรากำลังคน ในอนาคตอาจมีการขยายการให้บริการให้ครอบคลุมทั้งประเทศซึ่งอาจจะต้องใช้เวลาประมาณ ๖ - ๗ เดือน ซึ่งถ้ากระทรวงสาธารณสุขสามารถเชื่อมโยงระบบได้ทั้งหมด ปัญหาด้านกำลังคนอาจจะไม่เกิดขึ้น ยกตัวอย่างโรงพยาบาลในจังหวัดร้อยเอ็ดที่สามารถลดกำลังคนที่มีหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับเวชระเบียนผู้ป่วยให้เหลือเพียง ๑ คนได้ จะเห็นได้ว่าการนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาดำเนินการสามารถช่วยลดอัตรากำลังคนได้และนำเอาอัตรากำลังคนในส่วนนั้นไปเติมเต็มในส่วนที่มีความจำเป็นได้ นอกจากนี้กระทรวงสาธารณสุขได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์เพื่อรับเรื่องร้องเรียนและแก้ไขปัญหาจากการมารับบริการด้วย

นโยบาย ๓๐ บาท รักษาทุกที่ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว ไม่ได้เป็นนโยบายที่ไปเพิ่มงานให้กับแพทย์เฉพาะทางเพราะโดยสภาพของระบบจะมีกลไกการกลั่นกรองโรคของผู้ป่วยก่อนไปถึงแพทย์เฉพาะทางอยู่แล้ว

ผู้ตั้งกระทู้ถามได้มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า กระทรวงสาธารณสุขควรพิจารณาประเด็นของผู้ป่วยในเพิ่มเติม เนื่องจากถ้ามีกรณีขยายขนาดของหอผู้ป่วยใน อาจส่งผลกระทบต่อภาระงานของบุคลากรด้านสาธารณสุขและมีข้อกังวลว่าเมื่อได้มีการประกาศใช้นโยบาย ๓๐ บาท รักษาทุกที่ด้วยบัตรประชาชนใบเดียว อาจทำให้โรงพยาบาลขนาดใหญ่มีจำนวนผู้ป่วยแออัดเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่องบประมาณของภาครัฐได้

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

นายชลน่าน ศรีแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ชี้แจงเพิ่มเติมว่า กระทรวงสาธารณสุขจะขอรับและนำประเด็นดังกล่าวข้างต้นและข้อสังเกตไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อความละเอียดรอบคอบในการดำเนินนโยบายดังกล่าว โดยจะคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชน และประเทศชาติเป็นสำคัญ ทั้งนี้ หากการดำเนินนโยบายดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการทำงานของกระทรวงสาธารณสุขในมิติด้านอื่น กระทรวงสาธารณสุขเชื่อว่าภาพรวมของระบบคงไม่สามารถทำให้เกิดขึ้นได้

๓.๒.๒ กระทั่งถาม เรื่อง นโยบายขยายทำอากาศยานแพร์ (นายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม)

ผลการพิจารณา

เนื่องจากรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม (นางมนพร เจริญศรี) ผู้ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ถามติดภารกิจ ไม่สามารถมาตอบกระทู้ถามได้ จึงทำให้กระทู้ถามดังกล่าวตกไป ทั้งนี้ หากสมาชิกยังประสงค์ที่จะตั้งเป็นกระทู้ถามด้วยวาจา ก็ให้เสนอใหม่เพื่อพิจารณาในคราวถัดไป ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๖๖ วรรคสอง

เรื่องด่วน

จำนวน ๑ เรื่อง

- ให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด (ตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒)

ผลการพิจารณา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้ง ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันจันทร์ที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๖ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๕ คน นั้น

คณะกรรมการสามัญได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว รวมทั้งรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานอันจำเป็นเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้จัดทำรายงานมาเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา และเมื่อคณะกรรมการสามัญได้นำเสนอรายงานของคณะกรรมการทั้งในส่วนที่มีได้เป็นรายงานลับและส่วนที่เป็นรายงานลับต่อที่ประชุมวุฒิสภาแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติเพื่อความ

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป
สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

เห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดด้วยวิธีการออกเสียงลงคะแนนลับโดยใช้บัตรออกเสียงลงคะแนน ตามข้อบังคับ ข้อ ๖๙ (๒) ปรากฏผลการออกเสียงลงคะแนน ดังนี้

๑. นางพรทิภา ไสวสุวรรณวงศ์

ให้ความเห็นชอบ	๑๘๒	คะแนน
ไม่ให้ความเห็นชอบ	๔	คะแนน
ไม่ออกเสียง	๓	คะแนน

๒. นายวรวิทย์ สุขบุญ

ให้ความเห็นชอบ	๑๕๘	คะแนน
ไม่ให้ความเห็นชอบ	๒๒	คะแนน
ไม่ออกเสียง	๙	คะแนน

๓. นายเชิดชู รักตะบุตร

ให้ความเห็นชอบ	๑๗๓	คะแนน
ไม่ให้ความเห็นชอบ	๑๑	คะแนน
ไม่ออกเสียง	๕	คะแนน

๔. นายบุญเสริม นาคสาร

ให้ความเห็นชอบ	๑๖๙	คะแนน
ไม่ให้ความเห็นชอบ	๑๔	คะแนน
ไม่ออกเสียง	๖	คะแนน

๕. นายสมฤทธิ์ ไชยวงศ์

ให้ความเห็นชอบ	๑๗๒	คะแนน
ไม่ให้ความเห็นชอบ	๑๐	คะแนน
ไม่ออกเสียง	๗	คะแนน

จากผลการออกเสียงลงคะแนนปรากฏว่าบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด ทั้ง ๕ คน ได้รับความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก จึงถือว่าได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ทั้งนี้ ระหว่างดำเนินการตรวจนับคะแนนการให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด ประธานของที่ประชุมได้ขอปรึกษาที่ประชุมให้นำเรื่องอื่นขึ้นมาพิจารณาในระหว่างการนับคะแนนตามข้อบังคับ ข้อ ๗๓ โดยขอให้ยกระเบียบวาระที่ ๖.๑ และระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ขึ้นมาพิจารณาก่อนตามลำดับซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบ ดังนี้

๖.๑ ขอให้วุฒิสภาพิจารณาเพื่อมีมติให้เปิดเผยบันทึกการประชุม จำนวน ๖ ครั้ง และรายงานลับของคณะกรรมการธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด (ตามมาตรา ๑๒๙ วรรคหก ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย)

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมลงมติให้เปิดเผยบันทึกการประชุม จำนวน ๖ ครั้ง และรายงานลับของคณะกรรมการธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด

(๔) เรื่องที่คณะกรรมการธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

จำนวน ๓ เรื่อง

๔.๑ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การพัฒนาระบบกิจการผู้สูงอายุรองรับสังคมสูงวัย ซึ่งคณะกรรมการการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสพิจารณาเสร็จแล้ว

ผลการพิจารณา

ประธานคณะกรรมการการพัฒนาสังคมฯ (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์) พร้อมทั้งรองประธานคณะกรรมการ (นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง) และประธานคณะอนุกรรมการติดตามการปฏิรูปด้านสังคม กิจการผู้สูงอายุและสังคมสูงวัย (นายอำพล จินดาวัฒนะ) ร่วมกันเสนอรายงานต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า ประเทศไทยมีการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจการผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง โดยมีระบบกลไกและโครงสร้างการบริหารจัดการทั้งในและนอกภาครัฐ ซึ่งมีกรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นแกนกลางของงานกิจการผู้สูงอายุ และมีหน่วยงานองค์กรอื่นอีกมากมายที่ร่วมดำเนินการ ซึ่งล้วนเป็น “ต้นทุน” ที่สำคัญของประเทศ ผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการปรากฏข้อค้นพบสำคัญ ๓ ประการ ประกอบด้วย (๑) ข้อค้นพบทั่วไป เกี่ยวกับนิยามของคำว่า “ผู้สูงอายุ” “สังคมสูงวัย” และ “ระบบกิจการผู้สูงอายุ” (๒) ข้อค้นพบจากบทเรียนต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศอิตาลี สวีเดน และญี่ปุ่น ซึ่งสรุปได้ว่า ประเทศพัฒนาแล้วเผชิญสถานะสังคมผู้สูงอายุมาเป็นเวลานาน และเข้าสู่สังคมสูงวัยระดับสุดยอดแล้ว โดยมีนโยบาย มาตรการ และการพัฒนาการดำเนินงานกิจการผู้สูงอายุอย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นระบบบำนาญผู้สูงอายุ การจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ และการส่งเสริม/สนับสนุนการทำงานของผู้สูงอายุ โครงสร้างการดำเนินงานกิจการผู้สูงอายุซึ่งมีหน่วยงานรัฐเป็นแกนหลัก ร่วมกับหน่วยงานและองค์กรอื่น มีโครงสร้างการจัดการ ๓ ระดับ ได้แก่ ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น ทรัพยากรที่ใช้ในกิจการผู้สูงอายุมาจากระบบงบประมาณ และการร่วมจ่ายของผู้สูงอายุและ

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

ครอบครัว และ (๓) ข้อค้นพบของระบบกิจการผู้สูงอายุในประเทศไทย มีนโยบาย กฎหมาย และแผนที่เกี่ยวข้อง จุดเด่นของระบบกิจการผู้สูงอายุของประเทศไทย มีคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ เป็นแกนหลักกำกับดูแลระบบกิจการผู้สูงอายুর่วมกับภาคส่วนอื่น มีการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านผู้สูงอายุ เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทาง การขับเคลื่อนงานด้านผู้สูงอายุ กำหนดให้เรื่องสังคมสูงอายุเป็นวาระแห่งชาติ โดยมีมาตรการขับเคลื่อนสังคมสูงวัยคนไทยอายุยืน ๔ มิติ มีการจัดสมัชชาผู้สูงอายุระดับชาติอย่างต่อเนื่อง มีการจัดงบประมาณเพื่อการบูรณาการการทำงานด้านต่าง ๆ รวมทั้งการรับมือสังคมสูงวัย มีการดำเนินงานระบบกิจการผู้สูงอายุเป็น ๓ ระดับ ทั้งระดับส่วนกลาง ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น การส่งเสริมการทำงานของผู้สูงอายุ มีการกำหนดไว้ในวิสัยทัศน์แผนปฏิบัติการด้านผู้สูงอายุ ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๘๐) ส่วนในเรื่องระบบบำนาญผู้สูงอายุ ยังคงครอบคลุมเฉพาะประชากรบางกลุ่ม

คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า มีความจำเป็นต้องทบทวนสถานการณ์และการดำเนินการต่าง ๆ รวมถึงพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น เพื่อรับมือกับสถานการณ์สังคมสูงวัยที่หนักหน่วงและมีผลกระทบมากขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงได้มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย รวม ๑๐ ประการ ได้แก่ (๑) ส่งเสริมกิจการผู้สูงอายุรับมือสังคมสูงวัยในทิศทางที่มุ่งส่งเสริมพหุผล (๒) กระจายอำนาจการดำเนินกิจการผู้สูงอายุให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชนภาคประชาสังคมและภาคเอกชน เป็นกลไกหลัก สำหรับสังคมเมือง ควรเน้นบทบาทของภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และสนับสนุนการจัดตั้งสถานที่ดูแลผู้สูงอายุเท่าที่จำเป็น (๓) หน่วยงานของรัฐควรทำหน้าที่ในเชิงควบคุมกำกับนโยบาย จัดสรรงบประมาณ สนับสนุนด้านวิชาการ บุคลากร และระบบข้อมูลข่าวสาร (๔) พัฒนา “กลไกเลขานุการร่วมอัจฉริยะ เพื่อจัดการงานกิจการผู้สูงอายุแบบปกติใหม่ ภายใต้การสนับสนุนของคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ” (๕) ต่อยอดพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ในส่วนที่ว่าด้วยการบูรณาการรับมือสังคมสูงวัยให้ครอบคลุมหน่วยงาน แผนงาน โครงการ ที่กว้างขวางขึ้น (๖) พัฒนาการจัดสมัชชาผู้สูงอายุระดับชาติให้ก้าวหน้าและเข้มแข็งยิ่งขึ้น (๗) ศึกษาเพื่อพัฒนาระบบบำนาญให้รองรับประชาชนทุกกลุ่มที่จะเคลื่อนเข้าสู่การเป็นผู้สูงอายุในอนาคต อย่างน้อย ๓ ระดับ คือ บำนาญขั้นพื้นฐาน บำนาญจากการทำงาน และบำนาญเสริมในรูปแบบต่าง ๆ (๘) เร่งศึกษาและพัฒนาระบบที่หลากหลายเพื่อเสริมสร้างพหุผล (๙) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน องค์กรภาคประชาสังคม และชุมชนให้ขับเคลื่อนงานกิจการผู้สูงอายุ และ (๑๐) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เสนอต่อที่ประชุมพิจารณา

ภายหลังที่คณะกรรมการได้เสนอรายงานต่อที่ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาอภิปราย โดยได้มีสมาชิกวุฒิสภาแสดงความคิดเห็นต่อรายงานในประเด็นต่าง ๆ โดยสรุปได้ดังนี้ (๑) ขอให้มุ่งการศึกษาเพื่อพัฒนาระบบบำนาญในกลุ่มเกษตรกรที่จะเข้าสู่การเป็นผู้สูงอายุในอนาคต เพื่อช่วยแก้ไขปัญหานี้สินที่คนกลุ่มนี้ต้องแบกรับภาระแทนการเปลี่ยนตัวลูกหนี้เป็นทายาทของเกษตรกร (๒) สวัสดิการรัฐที่ให้กับผู้สูงอายุ ควรเริ่มต้นในช่วงอายุที่เหมาะสมและมีความเพียงพอต่อการดำรงชีพ (๓) เรื่องผู้สูงอายุและโรคเรื้อรัง เป็นประเด็นปัญหาสุขภาพของประเทศไทย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมุ่งเน้นการดำเนินการไปที่การทำให้คนเป็นผู้สูงอายุที่สุขภาพดี ซึ่งต้องเริ่มตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา (๔) บทบาทของผู้นำท้องถิ่น เป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนงานกิจการผู้สูงอายุในชุมชน และขอให้จัดงบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมของผู้สูงอายุในชุมชน

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

ให้เหมาะสมกับช่วงวัย (๕) ขอให้ผู้นำกรณีศึกษาของต่างประเทศ และการถอดบทเรียนจากการดำเนินงาน ด้านผู้สูงอายุในพื้นที่ต่าง ๆ ในประเทศ มาเป็นแนวทางในการวางระบบกิจการผู้สูงอายุ เพื่อรองรับสังคม สูงวัย ควบคู่ไปกับการสร้างความตระหนักรู้ให้กับผู้สูงอายุและผู้ทำหน้าที่ดูแลผู้สูงอายุ (๖) ระบบบริหารจัดการ และกฎหมายที่มีในการดำเนินกิจการผู้สูงอายุของไทยมีเพียงพอแล้ว และเห็นว่าควรมีเอกภาพ มีความยืดหยุ่นต่อการนำมาใช้ดำเนินงาน (๗) อาจพิจารณานำภาษีบาปมาใช้ในการดำเนินงานพัฒนาระบบ กิจการผู้สูงอายุ

หลังจากการอภิปรายของสมาชิกวุฒิสภา ประธานคณะกรรมการการพัฒนาสังคมฯ (นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์) ประธานคณะอนุกรรมการติดตามการปฏิรูปด้านสังคมฯ (นายอำพล จินดา วัฒน์) และรองอธิบดีกรมกิจการผู้สูงอายุ (นางสาวบุษยา ใจสว่าง) ได้ตอบชี้แจงสรุปได้ว่า กองทุนผู้สูงอายุ ได้รับเงินบำรุงกองทุนจากภาษีสรรพสามิต ไม่เกินสี่พันล้านบาทต่อปี เพื่อจ่ายเป็นเงินสงเคราะห์เพื่อการ ยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยและมีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้รับเงินบำรุงกองทุน จำนวน ๔,๐๐๐ ล้านบาท จ่ายเงินเข้าบัตรสวัสดิการแห่งรัฐของผู้มีสิทธิ โดยผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี ให้ได้รับความช่วยเหลือ ๑๐๐ บาทต่อเดือน และผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท ต่อปี แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี ให้ได้รับความช่วยเหลือ ๕๐ บาทต่อเดือน นอกจากนี้ ได้กล่าวถึงที่มา ของแนวคิดเรื่องบำนาญประชาชน ตั้งแต่แนวคิดเสนอร่างกฎหมายซึ่งยังไม่เข้าสู่การพิจารณาของสภา จนกระทั่งนำมาสู่การจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในปัจจุบัน และแนวคิดระบบบำนาญซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณา รูปแบบและอัตราการจ่ายที่เหมาะสมต่อไป สำหรับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่สมาชิกวุฒิสภาได้เสนอไว้ ขอรับไว้เพื่อปรับปรุงเล่มรายงานของคณะกรรมการให้มีความสมบูรณ์ก่อนเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และมีมติให้ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรี พิจารณาดำเนินการต่อไป

๔.๒ รายงานการศึกษาศึกษา เรื่อง การยกระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ต้องยก หรือเคลื่อนย้ายวัสดุหนักด้วยแรงกายตามหลักการยศาสตร์ (Ergonomics) สำหรับแรงงานกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งคณะกรรมการการแรงงานพิจารณาเสร็จแล้ว

ผลการพิจารณา

ประธานคณะกรรมการการแรงงาน (พลตำรวจเอก อดุลย์ แสงสิงแก้ว) รองประธาน คณะกรรมการ คนที่สอง ในฐานะประธานคณะอนุกรรมการด้านการสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์) คณะทำงานเพื่อพิจารณาศึกษาการยกระดับคุณภาพชีวิตในการทำงาน ที่ต้องยกหรือเคลื่อนย้ายวัสดุหนักด้วยแรงกายสำหรับแรงงานกลุ่มต่าง ๆ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์นริศ เจริญพร) ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการและคณะทำงาน (นางสาวสุดธิดา กรุงไกรวงศ์) และที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน (นายกัญฐวุฒิ บุญมี) ได้ร่วมกันเสนอรายงานต่อที่ประชุม สรุปได้ดังนี้

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป
สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่องนี้มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานในมิติการยกหรือเคลื่อนย้ายวัสดุหนักด้วยแรงกายที่ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์ (Ergonomics) เพื่อพัฒนาระบบการทำงานและยกระดับการคุ้มครองแรงงานไปสู่เป้าหมายการทำงานที่มีคุณค่า (Decent Work) และสอดคล้องกับร่างอนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศ (ILO Convention) ว่าด้วยการยศาสตร์และการยกเคลื่อนย้ายวัสดุด้วยแรงกายในสถานที่ทำงาน (Human Factors/Ergonomics and Manual Handling at Workplace) ซึ่งขณะนี้อองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO : International Labour Organization) กำลังดำเนินการจัดทำร่างอนุสัญญาระดับดังกล่าวร่วมกับ IEA (International Ergonomics Association) โดยจะกำหนดให้เป็นอนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ในการประชุมใหญ่สมัชชาการประชุมที่ ๑๑๕ ปี ค.ศ. ๒๐๒๗ ต่อไป กรณีประเทศไทยปัจจุบันได้บัญญัติเรื่องดังกล่าวไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๗ ประกอบกฎกระทรวงกำหนดอัตราน้ำหนักที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานได้ พ.ศ. ๒๕๔๗ เท่านั้น อย่างไรก็ตาม สาเหตุที่ทำให้เกิดการเจ็บป่วยจากการยกหรือเคลื่อนย้ายวัสดุหนัก มิได้เกิดจากน้ำหนักของวัสดุเพียงมิติเดียว แต่ในมิติด้านวิธีการยกหรือเคลื่อนย้ายวัสดุหนักด้วยแรงกายที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการที่เรียกว่า “การยศาสตร์ (Ergonomics)” ซึ่งหมายถึง สหวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาข้อมูลของมนุษย์ ดังนั้น การทำงานที่ต้องยกหรือเคลื่อนย้ายวัสดุหนักด้วยแรงกายที่ไม่ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์ถือว่า มีผลโดยตรงที่นำไปสู่การเจ็บป่วยได้ทั้งสิ้น ซึ่งอาการบาดเจ็บของระบบกล้ามเนื้อและโครงสร้างกระดูกแยกออกเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนแรกเรียกว่า “บาดเจ็บแบบสะสมหรือค่อยเป็นค่อยไป (Cumulative injuries)” และส่วนที่สองเรียกว่า “บาดเจ็บแบบฉับพลันทันที (Acute injury)” คือ ยกแล้วหลังหักหรือว่ากล้ามเนื้อฉีกแบบรุนแรง ซึ่งกลุ่มนี้สามารถวินิจฉัยโรคได้ทันทีว่าบาดเจ็บเนื่องจากการทำงาน แต่ที่เป็นปัญหา คือ การบาดเจ็บแบบสะสมที่ต้องมีการวินิจฉัยโรคจากแพทย์และมีการสืบค้นว่าเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจริงหรือไม่ ซึ่งกรณีที่ว่านี้กฎหมายได้กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ไว้ในกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๒ และข้อ ๓ สำหรับโปรแกรมการตรวจสุขภาพประจำปี เป็นการตรวจสุขภาพทั่วไปที่ไม่ได้เกิดจากการทำงาน จึงไม่ครอบคลุมการตรวจโรคหรืออาการเจ็บป่วยจากระบบกล้ามเนื้อและโครงสร้างกระดูกที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานหรือสาเหตุจากลักษณะงานที่จำเพาะหรือมีปัจจัยเสี่ยงสูงในสิ่งแวดล้อมการทำงานแต่ประการใด ปัจจุบันพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นกฎหมายเฉพาะที่แยกออกมาจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นกฎหมายทั่วไป เพื่อกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานให้มีคุณภาพที่ดีในมิติด้านชีวิต ร่างกาย จิตใจ และสุขภาพอนามัยเป็นการเฉพาะ และเพื่อให้สอดคล้องตามเจตนารมณ์กับมาตรฐานสากลตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) จากการศึกษาพบว่า มีการนำมาตรฐานระหว่างประเทศ ISO 11228-1 การปฏิบัติงานด้วยแรงกายในการยกและเคลื่อนย้ายสิ่งของของส่วนที่ ๑ ว่าด้วย เรื่อง การยก การวาง และการเคลื่อนย้าย มาบังคับใช้

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

แต่ก็เป็นเพียงลักษณะของมาตรฐานเชิงแนะนำในการทำงานที่ถูกต้องตามหลักการวิทยาศาสตร์ ซึ่งเรียกว่ามาตรฐานการตรวจสอบและรับรองแห่งชาติ (มตช.) อย่างไรก็ตาม การนำมาตรฐานระหว่างประเทศ ISO 11228-1 มาปรับใช้ในประเทศไทย กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานยังไม่ได้มีการออกกฎหมายลำดับรองหรือกฎกระทรวงรองรับ เพื่อให้มีสภาพบังคับโดยตรงกับสถานประกอบกิจการและการทำงานดังเช่นการคุ้มครองการทำงานในลักษณะอื่น ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการกิจการจึงมีข้อเสนอแนะไปสู่การจัดสวัสดิการแรงงานโดยเสนอกลยุทธ์ออกเป็น ๒ ระยะ คือ (๑) กลยุทธ์ระยะที่หนึ่ง ควรใช้ระบบสมัครใจหรือระบบเชิญชวน โดยให้สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) (สสปท.) ดำเนินการปรับปรุงมาตรฐานการยกหรือเคลื่อนย้ายวัสดุหนักด้วยแรงกายตามหลักการวิทยาศาสตร์ (มปอ.๓๐๒; ๒๕๖๑) ให้เป็นปัจจุบัน จัดทำมาตรฐานการทำงานเกี่ยวกับการยกหรือเคลื่อนย้ายวัสดุหนักด้วยแรงกายโดยอาศัยระบบแอปพลิเคชัน (Application) และศึกษา วิจัย สร้าง และพัฒนานวัตกรรมเครื่องทุ่นแรงสำหรับยกหรือเคลื่อนย้ายวัสดุหนักด้วยแรงกาย ทั้งนี้ โดยให้รัฐบาลสนับสนุนด้านงบประมาณ สำหรับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ควรดำเนินการจัดทำมาตรฐานการทำงานเกี่ยวกับการยกหรือเคลื่อนย้ายวัสดุหนักด้วยแรงกาย โดยอาศัยระบบแอปพลิเคชัน และจัดทำเป็นคู่มือการปฏิบัติงานตามแอปพลิเคชัน รวมทั้งจัดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (จป.) ตรวจสอบคู่มือการปฏิบัติงานยกหรือเคลื่อนย้ายวัสดุหนักด้วยแรงกาย ในสถานประกอบกิจการให้สอดคล้องกับแอปพลิเคชัน ตลอดจนปรับปรุง แก้ไข และเพิ่มเติมกฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานการตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๓ และสำนักงานประกันสังคม ควรมีการจัดเก็บข้อมูลในเรื่องการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน โดยขับเคลื่อนโครงการ Healthy Thailand เพื่อผู้ประกันตนที่เป็นการตรวจสุขภาพเชิงรุกสำหรับผู้ประกันตน และเพิ่มโปรแกรมการตรวจโรคหรืออาการเจ็บป่วยจากระบบกล้ามเนื้อและโครงสร้างกระดูกที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานหรือสาเหตุจากลักษณะงานที่จำเพาะหรือมีปัจจัยเสี่ยงสูงในสิ่งแวดล้อมการทำงานฟรีในรายการตรวจสุขภาพประจำปีโดยใช้งบประมาณจากเงินกองทุนเงินทดแทน และ (๒) กลยุทธ์ระยะที่สอง กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานต้องออกกฎกระทรวงรองรับมาตรฐานดังกล่าวให้มีสภาพบังคับตามกฎหมาย เพื่อให้มีมาตรฐานเดียวกันทั้งระบบซึ่งจะเกิดผลดีต่อระบบการแรงงานไทยในภาพรวม ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการได้รับประโยชน์จากระบบการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ ลูกจ้างได้รับประโยชน์จากระบบการทำงานที่มีมาตรฐาน และภาครัฐได้รับประโยชน์จากระบบเศรษฐกิจที่มั่นคงอันเกิดจากวงจรการผลิตที่มีคุณภาพ

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และมีมติให้ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป

๔.๓ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรอัจฉริยะ ซึ่งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณาเสร็จแล้ว

ผลการพิจารณา

ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ (พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ) และผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ ในฐานะรองประธานคณะกรรมการพิจารณาการศึกษาการขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรอัจฉริยะ (นางสาววรารภรณ์ พรหมพจน์) ได้ร่วมกันเสนอรายงานต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า การเกษตรอัจฉริยะเป็นการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ครอบคลุมตลอดกระบวนการผลิตทั้ง ๓ ส่วน ได้แก่ ๑) ปัจจัยการผลิต มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของปัจจัยการผลิต เช่น การปรับปรุงพันธุ์ การผลิตจุลินทรีย์ที่ใช้ในการทำปุ๋ยชนิดต่าง ๆ การพัฒนาท่อน้ำอัจฉริยะที่ประหยัดน้ำและลดเวลาการทำงาน ๒) กระบวนการผลิต มีการใช้เทคโนโลยีเกษตรสมัยใหม่ เช่น การนำระบบข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ในการบริหารจัดการแปลงเกษตร การใช้ระบบแผนที่เกษตรวางแผนจัดการพื้นที่ให้เหมาะสม การใช้โดรนและระบบนำทางด้วยดาวเทียม ๓) การบริหารจัดการผลผลิตและการตลาด มีการนำอุปกรณ์ เครื่องจักร และเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ การเก็บเกี่ยว การเก็บรักษา การแปรรูป และบริหารจัดการตลาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ลดต้นทุนการผลิต ลดการใช้แรงงาน ลดการสูญเสียผลผลิต ลดความเสี่ยง และเสริมศักยภาพในการแข่งขันทางการตลาด ซึ่งคณะกรรมการได้ศึกษาการดำเนินงานด้านเกษตรอัจฉริยะในปี ๒๕๖๑ ถึง ๒๕๖๕ พบว่า กระทรวงต่าง ๆ รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนได้มีการบูรณาการความร่วมมือในการนำเทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะทั้งจากในประเทศและต่างประเทศมาประยุกต์ใช้และขับเคลื่อนในการทำเกษตรอัจฉริยะตลอดกระบวนการผลิตทั้ง ๓ ส่วน แต่พบว่า การขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรอัจฉริยะยังมีปัญหาในประเด็นสำคัญและได้มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑) **ประเด็นการวิจัย นวัตกรรม และการพัฒนาเทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะ** ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้พื้นฐานด้านการเกษตร วิจัยพัฒนาระบบการผลิตพืชอัจฉริยะสำหรับพืชเศรษฐกิจ รวมทั้งวิจัยและพัฒนาอุปกรณ์หรือเครื่องมือเพื่อรองรับการทำเกษตรอัจฉริยะขึ้นภายในประเทศ และสนับสนุนงบประมาณงานวิจัยและนวัตกรรมด้านเกษตรอัจฉริยะให้เพียงพอ

๒) **ประเด็นการส่งเสริมและพัฒนา** ควรมีการขยายผลแปลงสาธิตเกษตรอัจฉริยะให้ครอบคลุมเรื่องการผลิตพืช ประมง และปศุสัตว์ สนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ พัฒนาศักยภาพของเกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบโทรคมนาคมและการสื่อสารให้มีคุณภาพและครอบคลุมพื้นที่การเกษตร รวมทั้งพิจารณาสนับสนุนการใช้โดรนเพื่อการเกษตร แก๊วไฮโดรเจนต่าง ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสให้กับเกษตรกร และเชิญชวนบริษัทเอกชนขนาดใหญ่ร่วมสนับสนุนให้เกิดผู้ประกอบการธุรกิจรุ่นใหม่ด้านเกษตรอัจฉริยะ

๓) ประเด็นการพัฒนาบุคลากร ควรพัฒนาบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญในการใช้เทคโนโลยี ด้านเกษตรอัจฉริยะมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเลือกถ่ายทอดเทคโนโลยีให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย พัฒนาหลักสูตร สหวิทยาการโดยผสมผสานระหว่างวิทยาการด้านการเกษตรอัจฉริยะและด้านอื่น ๆ รวมถึงพัฒนาศูนย์ เรียนรู้เกษตรอัจฉริยะทั้งด้านการผลิตพืช ประมง และปศุสัตว์ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ให้แก่เกษตรกร ผู้ประกอบการ และผู้สนใจ นอกจากนี้ ภาครัฐควรร่วมกับบริษัทเอกชนขนาดใหญ่สนับสนุนให้มีการอบรมเฉพาะผู้ประกอบการรุ่นใหม่ smart farmer หรือ young smart farmer เพื่อพัฒนาตนเอง ให้เป็น start up ด้านเกษตรอัจฉริยะ

๔) ประเด็นด้านงบประมาณและแหล่งทุน งบประมาณภาครัฐ ควรมีการตั้งกรอบวงเงิน งบประมาณด้านเกษตรอัจฉริยะเป็นการเฉพาะในแต่ละปี และต่อเนื่องไปทุกปีตามเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ชาติ รวมทั้งดำเนินการตามแผนปฏิบัติการด้านเกษตรอัจฉริยะของกระทรวงเกษตร และสหกรณ์อย่างจริงจัง สำหรับแหล่งทุนสำหรับเกษตรกร หน่วยงานภาครัฐควรพิจารณาหาแหล่งเงินทุน กู้ ดอกเบี้ยต่ำเพื่อส่งเสริมการทำเกษตรอัจฉริยะให้แก่เกษตรกร เกษตรกรแปลงใหญ่ กลุ่มเกษตรกร องค์กร เกษตรกรหรือสหกรณ์การเกษตร รวมทั้งสนับสนุนเงินทุนให้เกษตรกรเพื่อให้มีเครื่องจักรกล ใช้ได้อย่างเพียงพอ และส่งเสริมให้เกษตรกรได้รวมกลุ่มเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากแหล่งทุน ต่าง ๆ ตลอดจนพัฒนากองทุนพัฒนาเกษตรอัจฉริยะ เพื่อสนับสนุนให้เกษตรกรสามารถนำไปใช้ ทำการเกษตรอัจฉริยะได้

๕) ประเด็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ควรสนับสนุนการให้บริการอินเทอร์เน็ต เพื่อการเกษตร กระตุ้นการให้บริการโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง และควรร่วมกับภาคเอกชนในการพัฒนา ระบบเครือข่ายโทรคมนาคมให้มีเสถียรภาพ รวมถึงบูรณาการและบริหารจัดการสถานีตรวจวัดอากาศ และติดตั้งสถานีตรวจวัดอากาศเพิ่มเติมให้ครอบคลุมเพื่อความแม่นยำในการเก็บและประมวลผลข้อมูล ด้านภูมิอากาศสำหรับทำการเกษตรของประเทศ อีกทั้งจัดทำฐานข้อมูลสภาวะแวดล้อม สภาวะอากาศ ที่แม่นยำ และมีระบบถ่ายทอดสู่เกษตรกร รวมถึงใช้ระบบนำทางด้วยดาวเทียมอย่างจริงจัง

๖) ประเด็นองค์กรบริหารงานด้านเกษตรอัจฉริยะ ควรบูรณาการและกำหนดบทบาท รวมถึงแผนการดำเนินงานด้านเกษตรอัจฉริยะของแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจนตั้งแต่กระบวนการผลิต จนถึงการตลาด รวมทั้งจัดตั้งคณะกรรมการสำหรับบริหารงานด้านเกษตรอัจฉริยะระดับประเทศ เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบาย ทิศทาง แผนงาน และงบประมาณในการขับเคลื่อนเกษตรอัจฉริยะ ของประเทศไทยให้เกิดประสิทธิผลต่อไป และควรให้มีคณะกรรมการด้านเกษตรอัจฉริยะ โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ เพื่อกำกับดูแลการขับเคลื่อนงานเกษตรอัจฉริยะของประเทศ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการต่อไป

ภายหลังที่คณะกรรมการได้เสนอรายงานต่อที่ประชุมแล้ว สมาชิกวุฒิสภาได้อภิปราย แสดงความคิดเห็น สรุปได้ว่า การเกษตรอัจฉริยะต้องคำนึงถึงต้นทุนการผลิตของเกษตรกรเพื่อให้เกษตรกร มีกำไรสูงสุดจากการทำการเกษตร รวมทั้งต้องพิจารณามาตรการและแนวทางในการลดหนี้สินให้กับ

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

เกษตรกรอีกด้วย รวมถึงควรสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการเข้าถึง การเกษตรอัจฉริยะโดยภาครัฐและภาคเอกชนต้องเข้ามาสนับสนุนทั้งเรื่องการศึกษา การส่งเสริม และพัฒนาการเกษตรอัจฉริยะ และส่งเสริมด้านเงินทุน นอกจากนี้ การเกษตรอัจฉริยะไม่เพียงแต่เป็น การใช้เทคโนโลยีทำการเกษตรเท่านั้น แต่หมายถึงรวมถึงการทำการเกษตรอย่างถูกต้องโดยใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีในการบริหารจัดการกระบวนการผลิตในทุกส่วน ซึ่งกรณีของการใช้โดรนเพื่อการเกษตรนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่เกษตรกรในเรื่องกฎระเบียบ รวมทั้งการใช้เครื่องมือดังกล่าว ให้เกิดความปลอดภัยต่อมนุษย์ สัตว์ แปลงเกษตรใกล้เคียง และสิ่งแวดล้อม

รองประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ คนที่หนึ่ง ในฐานะประธานคณะทำงาน การพิจารณาศึกษาการขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรอัจฉริยะ (พลเอก ดนัย มีชูเวช) ตอบชี้แจงสรุปได้ว่าการขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรอัจฉริยะเป็นการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิต และเพิ่มผลผลิตต่อไร่ซึ่งสอดคล้องกับการส่งเสริมให้เกษตรกรมีกำไรเพิ่มขึ้นจากการทำการเกษตร อีกทั้งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ที่เกษตรกรรุ่นใหม่สามารถถ่ายทอดความรู้ผ่านการอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ให้กับเกษตรกรรุ่นเก่าได้ นอกจากนี้ คณะกรรมการได้มีข้อเสนอแนะให้หน่วยงานปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการใช้โดรน เพื่อการเกษตรให้มีความเหมาะสม ถูกต้อง และไม่ก่อให้เกิดอันตรายด้วยแล้ว ทั้งนี้ คณะกรรมการ ขอขอบคุนสมาชิกวุฒิสภาที่ได้เสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ซึ่งคณะกรรมการ จะได้นำไปพิจารณาเพื่อให้รายงานมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไป

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และมีมติให้ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการต่อไป

(๕) เรื่องที่ค้างพิจารณา

(ไม่มี)

(๖) เรื่องที่เสนอใหม่

๖.๒ รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๖๕ สภาองค์กรของผู้บริโภค (ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒)

ผลการพิจารณา

ในการพิจารณารายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๖๕ สภาองค์กรของผู้บริโภค ของที่ประชุมวุฒิสภา เลขานุการสภาองค์กรของผู้บริโภค (นางสาวสารี อ๋องสมหวัง) และรองเลขานุการสภาองค์กรของผู้บริโภค (นางสุภาพร ถินวัฒนากุล) กับคณะ ได้เข้าร่วมประชุมชี้แจง รายงานต่อที่ประชุม

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป
สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขานุการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

จากนั้น ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา ซึ่งได้รับมอบหมายให้พิจารณาศึกษารายงานดังกล่าว แลกผลการศึกษาต่อที่ประชุม ตามลำดับ ดังนี้

(๑) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค

โดยรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง (นายอนุศักดิ์ คงมาลัย) เสนอผลการพิจารณาในส่วนขอ ข้อเสนอแนะ สรุปได้ว่า (๑) ข้อเสนอแนะต่อประเด็นสถานะของสภาองค์กรของผู้บริโภค เห็นว่า สำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) ในฐานะผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ต้องเร่งพิจารณาและวินิจฉัยสถานะของสภาองค์กรของผู้บริโภคให้เกิดความชัดเจนโดยด่วน และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องอาจจะพิจารณาศึกษาความเหมาะสมความจำเป็นในการเสนอแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการ จัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๔๖ ของรัฐธรรมนูญ (๒) ข้อเสนอแนะ ต่อประเด็นการใช้จ่ายงบประมาณ ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ ควรประสานกับ สปน. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอคำปรึกษาในการใช้จ่ายงบประมาณ ควรวางระบบการควบคุมภายในให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล พร้อมรับการตรวจสอบ มีการใช้จ่ายงบประมาณ อย่างคุ้มค่า โปร่งใส ตรวจสอบได้ ควรจัดทำมาตรฐานการใช้จ่ายงบประมาณในการปฏิบัติหน้าที่และ งบประมาณด้านบุคลากรเพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติภารกิจและการใช้จ่ายงบประมาณ และควรจัดการ ฝึกอบรมให้กับบุคลากรเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญในข้อกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ต่าง ๆ (๓) ข้อเสนอแนะต่อประเด็นการปฏิบัติหน้าที่ของสภาองค์กรของผู้บริโภค ควรผนึกกำลังกับหน่วยงาน ของรัฐทุกแห่งที่มีหน้าที่และอำนาจในการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และบูรณาการการทำงาน ร่วมกันอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอ ควรดำเนินการทำงานในเชิงรุก โดยพิจารณาประเด็นที่มีผลกระทบต่อประชาชน จำนวนมากเป็นสำคัญก่อน ควรจัดทำข้อเสนอให้สถาบันการศึกษาบรรจุการเรียนการสอนเรื่องสิทธิของ ผู้บริโภคไว้ในทุกระดับชั้นการศึกษา ควรเร่งพิจารณาศึกษาและค้นหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครอง ผู้บริโภคที่ยังเป็นข้อจำกัด อุปสรรค รวมทั้งประเมินผลสัมฤทธิ์ของการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครอง ผู้บริโภคเพื่อผลักดันหรือแก้ไขกฎหมายให้ดียิ่งขึ้น และควรมีการประเมินผลการดำเนินงานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ (๔) ข้อเสนอแนะต่อประเด็นการพัฒนา กลไกสภาองค์กรของผู้บริโภค หน่วยงานเขตพื้นที่ และหน่วยงานประจำจังหวัด ควรจัดทำแผนปฏิบัติการ เรื่องการขยายหน่วยงานประจำจังหวัดและองค์กรของผู้บริโภค ควรจัดทำคู่มือหรือสร้างช่องทางในการ ติดต่อสื่อสารและประสานงานในแต่ละจังหวัด ควรจัดโครงการพัฒนาองค์กรสมาชิกของสภาองค์กรของ ผู้บริโภคโดยเฉพาะในพื้นที่ชุมชนต่าง ๆ ควรใช้กลไกสภาองค์กรชุมชนตำบลเพื่อเข้าถึงปัญหาของผู้บริโภค ในระดับฐานรากและจัดตั้งองค์กรชุมชนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ (๕) ข้อเสนอแนะต่อประเด็นการศึกษาวิจัย เพื่อการพัฒนางานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ควรมีการศึกษาวิจัยชุมชนเกี่ยวกับการจัดอันดับด้านการคุ้มครอง ผู้บริโภคในระดับภูมิภาค และควรจัดทำตัวชี้วัดระดับการคุ้มครองผู้บริโภคหลังจากที่มีการจัดตั้งสภาองค์กร ของผู้บริโภค และ (๖) ข้อเสนอแนะต่อเนื้อหา รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๖๕ ควรระบุรายละเอียด ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำดัชนีชี้วัดผลงานหรือความสำเร็จของการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณ ของสภาองค์กรของผู้บริโภค ระบุรายละเอียดปัญหา อุปสรรค ข้อจำกัดในการดำเนินงานในรอบปี และแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ระบุหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกองค์กรของผู้บริโภคให้เป็น หน่วยงานเขตพื้นที่และหน่วยงานประจำจังหวัด ระบุวิธีการในการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน รวมทั้งผลลัพธ์

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

และผลสัมฤทธิ์ต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน และระบุแผนงาน เป้าหมายความสำเร็จ หรือการคาดคะเนผลงานที่จะเกิดขึ้นในปีต่อไป อนึ่ง หากที่ประชุมได้ให้ความเห็นชอบด้วยกับรายงาน พร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะแล้ว ขอให้ส่งรายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการการ ไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๒) **คณะกรรมการการพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน** โดยโฆษก คณะกรรมการการ (นายพลเดช ปิ่นประทีป) เสนอผลการพิจารณาศึกษาในส่วนขอข้อเสนอนี้ สรุปได้ว่า (๑) ควรดำเนินการให้ประชาชนมีความตระหนักรู้ถึงสถานการณ์ความซับซ้อนในลักษณะ “VUCA World” โดยไม่ตกเป็นเหยื่อของแก๊งมิจฉาชีพที่มาในรูปแบบของคอลเซ็นเตอร์ (๒) ควรหาแนวร่วมที่เป็นพันธมิตร ยุทธศาสตร์ให้ครอบคลุมโดยเฉพาะเครือข่ายในระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับตำบล ที่จะต้องมีจำนวนมาก เพื่อจะได้ทั่วถึงกับจำนวนของประชาชนที่เป็นผู้บริโภค (๓) ควรให้ความสำคัญกับการจัดทำนโยบายสาธารณะ แบบมีส่วนร่วมของประชาชน โดยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคุ้มครอง ผู้บริโภคและสิทธิประโยชน์แก่ภาคประชาชนที่เป็นเครือข่าย (๔) ควรสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาคธุรกิจเอกชนเพื่อไม่ให้ภาคธุรกิจสร้างการเอาเปรียบแก่ผู้บริโภคและในทางกลับกันต้องทำให้ ภาคธุรกิจทราบถึงความต้องการของผู้บริโภคด้วย และ (๕) ควรสื่อสารทำความเข้าใจให้กับประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบถึงบทบาทหน้าที่และภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) และ ให้ความสำคัญกับสมาชิกโดยเฉพาะผู้สูงอายุ เนื่องจากประเทศไทยเข้าสู่สังคมสูงวัยสมบูรณ์แล้ว และต้องมีความโปร่งใสในการจัดการทางบัญชีและการเงิน

(๓) **คณะกรรมการการสาธารณสุข** โดยโฆษกคณะกรรมการการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญส่ง ไข่งเกษ) เสนอผลการพิจารณาศึกษาในส่วนขอข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ โดยจำแนกเป็น ๓ ด้าน กล่าวคือ (๑) ด้านความปลอดภัยบนท้องถนนสำหรับผู้ใช้งานจักรยานยนต์ ควรดำเนินการผลักดันการรณรงค์ เกี่ยวกับการจัดทำมาตรฐานหมวกนิรภัยสำหรับผู้ใช้งานจักรยานยนต์ต่อไป เช่นเดียวกับการกำหนดมาตรฐาน ความปลอดภัยเพื่อให้ผู้ผลิตจักรยานยนต์ ต้องใส่อุปกรณ์ป้องกันการลื่นไถล (ABS) และอื่น ๆ ที่เกิด ประโยชน์ต่อผู้บริโภค ควรพิจารณานำแนวทางจากการลดอุบัติเหตุและมลพิษที่เกิดจากผู้ใช้งานจักรยานยนต์ จากสาธารณรัฐประชาชนจีนมาใช้ ควรรณรงค์เชิงบังคับให้รถบรรทุกติดตั้งแบรีเออร์ด้านท้ายเพื่อป้องกัน อุบัติเหตุ (๒) ด้านการป้องกันผู้บริโภคจากผลิตภัณฑ์อาหารกึ่งยาและสมุนไพรในสื่อออนไลน์ ควรพิจารณา เนื้อหาสาระของพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อนำมาใช้กำหนดแนวทางการคุ้มครองผู้บริโภคที่อาจถูกละเมิดสิทธิผ่านการใช้เทคโนโลยี และ ควรมุ่งเน้น คุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหารและสมุนไพร ภายใต้พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๖ และ (๓) ด้านการบริหารจัดการงบประมาณและการดำเนินการทางกฎหมาย ควรพิจารณาหารายได้เพิ่มเติม จากการรับบริจาค พร้อมมาตรการลดหย่อนภาษีที่จะช่วยส่งผลให้ สอบ. มีรายรับเพิ่มเติม ควรพิจารณา การบริหารจัดการงบประมาณของหน่วยงานประจำจังหวัด และควรพิจารณารูปแบบการฟ้องคดีแบบกลุ่ม (Class Action) ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้ในการดำเนินงานมากขึ้น

ภายหลังที่คณะกรรมการทั้ง ๓ คณะ ได้แถลงผลการพิจารณาศึกษาต่อที่ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาอภิปรายแสดงความคิดเห็น สรุปได้ว่า (๑) ควรให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะประเด็นการสนับสนุนอากาศสะอาด ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินงาน

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

ของวุฒิสภาและขณะนี้กฎหมายอยู่ระหว่างการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร รวมถึงให้การดูแลผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ (ป่วยเป็นโรคมะเร็งปอด) โดยพบว่าคนในพื้นที่ภาคเหนือได้รับผลกระทบมากกว่าพื้นที่อื่น กรณีเช่นว่านี้สภาองค์กรของผู้บริโภคจะสามารถให้ทุนความที่มีอยู่ร่วมกันเป็นเครือข่ายเพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายได้หรือไม่ (๒) ควรมีเครือข่ายในการให้การคุ้มครองผู้บริโภคจากกลุ่มมิถิลชีฟ และการถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ประกอบการ อาทิ การเติมน้ำมันที่ได้ปริมาณไม่เต็มลิตรจากผู้ประกอบการพลังงาน การคิดค่าไฟฟ้าและน้ำประปาจากผู้ประกอบการให้เช่าหอพักในอัตราสูง (๓) ควรให้การดูแลประชาชนจากปัญหาค่าไฟฟ้าที่เพิ่มสูงขึ้น โดยพบว่าประชาชนจะต้องชำระค่าไฟฟ้าผันแปร (FT) ในอัตราสูง ซึ่งไม่เป็นธรรม เพราะต้นทุนค่าใช้จ่ายด้านเชื้อเพลิงซึ่งมาจากค่าใช้จ่ายอื่น ๆ โดยเฉพาะการจัดการขยะที่นำมาคำนวณค่า FT ไม่ควรตกเป็นภาระของผู้บริโภคจนเกินควร (๔) ควรดำเนินการด้านการสื่อสารและให้ความรู้เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐได้รับรู้และเข้าใจถึงบทบาทของสภาองค์กรของผู้บริโภคมากขึ้น

เลขาธิการสภาองค์กรของผู้บริโภคและรองเลขาธิการสภาองค์กรของผู้บริโภคได้ร่วมตอบชี้แจงต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า (๑) การสร้างเครือข่าย จะดำเนินการผลักดันให้มีการขยายเครือข่ายเพิ่มขึ้นในอนาคต โดยจะมีการกำหนดระเบียบเพื่อให้สมาชิกสามารถยกระดับเป็นหน่วยงานประจำจังหวัดได้ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด / มีแผนการที่ชัดเจนในการขยายเครือข่ายหน่วยงานประจำจังหวัดและหน่วยงานเขตพื้นที่โดยจะมีการขยายทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ / มีการสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ประกอบการ / มีแผนการรองรับสมาชิกส่วนใหญ่ที่เป็นผู้สูงอายุ (จากจำนวนสมาชิกทั้งหมด ๓๑๔ องค์กร) โดยมีการสื่อสารและสร้างการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับสมาชิก (๒) สถานะของสภาองค์กรของผู้บริโภค ปัจจุบันได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นหน่วยงานรัฐประเภทหนึ่งซึ่งไม่ใช่ส่วนราชการ ไม่ใช่รัฐวิสาหกิจ ไม่ใช่องค์การมหาชน กล่าวคือ ไม่ใช่หน่วยงานที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่เป็นนิติบุคคลที่มีความเป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้อาณัติหรือการครอบงำหรือการสั่งการไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ พรรคการเมือง ผู้ประกอบธุรกิจหรือพนักงานหรือลูกจ้างของผู้ประกอบธุรกิจ ตามมาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ (๓) สภาองค์กรของผู้บริโภคให้ความสำคัญกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณโดยมีการรายงานงบประมาณในรูปแบบการใช้จ่ายเงินของรัฐที่มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีประสิทธิภาพสูงสุดตลอดจนมีกลไกในการตรวจสอบคล้ายคลึงกับหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งมีการประเมินผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ และประเมินความคุ้มค่าในการใช้จ่ายเงินงบประมาณ (๔) สภาองค์กรของผู้บริโภคจะแสวงหาความร่วมมือกับสภาชุมชนให้มากขึ้น เพื่อให้มีการขยายสมาชิกออกไปอีกหลายจังหวัด (๕) กรณีการเติมน้ำมันจากหัวจ่ายที่ได้รับปริมาณไม่เต็มลิตร เป็นหน้าที่และอำนาจของกองช่างตวงวัด กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม ผู้บริโภคสามารถร้องเรียนผ่านสภาองค์กรของผู้บริโภคได้ ซึ่งได้มีการดำเนินการในรูปแบบของคณะกรรมการพลังงานด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อหาหรือและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น การฟ้องคดีแบบกลุ่มเพื่อให้ผู้บริโภคได้รับการเยียวยา (๖) การทับซ้อนด้านภารกิจกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค หรือ สคบ. เห็นว่า มีสถานะและกลไกการทำงานที่แตกต่างกัน ปัจจุบันเพื่อไม่ให้ประชาชนเกิดความสับสนในการใช้ชื่อเรียก สภาองค์กรของผู้บริโภคจึงยกเลิกใช้คำย่อ “สคบ.” ที่มีความใกล้เคียงกับคำว่า “สคบ.” แล้วเปลี่ยนมาใช้คำเรียกว่า “สภาผู้บริโภค” แทน (๗) เรื่องไฟฟ้าสำรอง

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภารับรองแล้ว

มีการหารือร่วมกับสภาอุตสาหกรรมและกระทรวงพลังงานเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง (๘) มีการสร้างความร่วมมือกับ ๑๐ มหาวิทยาลัย โดยมีมหาวิทยาลัยรังสิตเป็นแกนนำ เพื่อทำงานร่วมกันในการลงพื้นที่และยังคงความเป็นเครือข่ายนั้นไว้ในการให้ความช่วยเหลือด้านอื่น ๆ เช่น แต่งเพลงแร็ปเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อเผยแพร่และใช้ในการสื่อสารกับประชาชน และ (๙) เรื่องหมวกนิรภัย รถไฟฟ้า การป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี อากาศสะอาด และเรื่องอื่น ๆ สภาองค์กรของผู้บริโภคจะได้ดำเนินการตามความเหมาะสม ทั้งนี้ โดยที่การคุ้มครองผู้บริโภคที่ดีที่สุดคือ การทำให้ผู้บริโภคคุ้มครองตนเองได้ ดังนั้น สภาองค์กรของผู้บริโภคจะมุ่งมั่นและดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์เพื่อให้สิทธิของผู้บริโภคได้รับการรับรองให้ทัดเทียมกับมาตรฐานสากล รวมถึงทำความร่วมมือกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อจัดทำดัชนีชี้วัดระดับการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นเครื่องมือที่จะนำไปใช้ในการรักษาผลประโยชน์ของผู้บริโภคต่อไป สำหรับประเด็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ สภาองค์กรของผู้บริโภคขอรับไว้เพื่อนำไปพิจารณาร่วมกับอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องทั้ง ๘ ด้าน เพื่อผลักดันให้เกิดการดำเนินการต่อไป

ที่ประชุมพิจารณารับทราบ

(๗) เรื่องอื่น ๆ

จำนวน ๓ เรื่อง

๗.๑ ตั้งกรรมการในคณะกรรมการการต่างประเทศ แทนตำแหน่งที่ว่าง

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีมติตั้ง พลเอก ทรงวิทย์ หนูนุกัถิ เป็นกรรมการในคณะกรรมการการต่างประเทศแทนตำแหน่งที่ว่าง ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๓

๗.๒ ตั้งกรรมการในคณะกรรมการพลังงาน แทนตำแหน่งที่ว่าง

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีมติตั้ง พลเอก ทรงวิทย์ หนูนุกัถิ เป็นกรรมการในคณะกรรมการพลังงานแทนตำแหน่งที่ว่าง ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๓

๗.๓ ตั้งกรรมการในคณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม แทนตำแหน่งที่ว่าง

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีมติตั้ง พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล เป็นกรรมการในคณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม แทนตำแหน่งที่ว่าง ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๓

เลิกประชุมเวลา ๒๐.๔๕ นาฬิกา

สำนักการประชุม
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา